

שער הנגב- ערב שבת, ט"ו בשבט תשע"ז, 10 בפברואר 2017 שלום לחברות ולחברים,

חופרים

במסגרת פרוייקט ההאחזות בקרקע, מדינת ישראל משקיעה במחוזותינו, הן בציר הבטחוני והן בכלכלי, כדלקמן:

ממש כאן, על פי סדר עדיפות שנקבע על ידי מיטב מומחי המודיעין, הולכת ונבנית לאורך הגבול - האמא של כל החסימות: קיר הבטון התת קרקעי שיחשוף מנהרות קיימות ויעצור נסיונות חדשים להיכנס לישראל שלא כדרך הטבע. היינו מתים לחיות בעולם בו מאות מליוני השקלים שיושקעו בשדותינו לחסימת הנוער העזתי המיליטנטי יוקצו אצלנו לחינוך ותרבות, רוחה ותשתיות אזרחיות...וגם אצלם.

בניגוד לקושי הגדול של המין האנושי לאתר מנהרות כמה עשרות מטר מתחת לפני הקרקע, הרי שאנחנו יודעים לא רע להצביע על מרבצי גז טבעי בעומק של אלפי מטר. והנה, ממש כאן, לאורך כביש 34 ו 232, בואכה צומת שער הנגב, מונח להנאתנו צינור כתום שיוביל את הגז, האנרגיה הירוקה והזולה הזו, שתזרם אלינו ממעמקי הים התיכון ותייעל את פעולתם של מפעלים באזורי התעשייה שלנו ושל שדרות.

פקקים בשוקדה

השבוע הגיע תורי: נקבעתי על ידי עמיתי מהמועצות השכנות כיו"ר עמותת התיירות "שקמה הבשור", לשנתיים הבאות. מה חשבתם, גל"צ משדרת מחורשה נידחת, בין בארי לכפר מימון, עקב תחקיר מעמיק שהם בצעו על אתרי הבילוי הכי שווים בישראל!?! מה פתאום. כבר יותר מעשור ש"דרום אדום - פסטיבל הכלניות", מוציא את הישראלים מדעתם ולנו מוציא שם קצת יותר חביב מ"צבע אדום - חגיגת הפיצוצים", עקב עבודה קשה - מקצועית ומסורה של העמותה, המתנדבים והתיירים שלנו. "שאפו" - על מה שנעשה, "חכו חכו" - על מה שייעשה.

כמה טוב שבאתם הביתה

80 צעירי "צבר" של תנועת הצופים התנחלו בכפר העולים של הסוכנות באיבים. הם בני ישראלים שגדלו מחוץ לארץ המובטחת ובאים אלינו לבצע את השירות הצבאי. בזמן שהם מתכוננים לגיוס, בעוד מספר שבועות, עשרות משפחות שלנו פתחו ביתם לבנות ולבנים, שוויתרו על קולג', עסקים ואולי בני זוג. המשפחות שמשותפות במשימה המרגשת הן מארז (13 משפחות), דורות (11), מפלסים (8), אור הנר (6), כפר עזה (5), גבים (3), רוחמה (3), ברור חיל (2).

חיבוק עד

בין הברכה למורות היסודי לרגל ט"ו בשבט למפגש עם מורי התיכון לכבוד "יום המורה", ניגבתי השבוע דמעה כשנסיה אורון (ניר עם), נטמנה לצד יוסף, האיש שלה, שהלך ממנה לפני שנים ארוכות.

לפני 53 שנים קבלה אותנו נסיה במאור פנים ובחום גדול לכיתה א' בשער הנגב. שלוש שנים היא חיבקה אותנו באהבה, חיבוק שגם כאשר רפה פיזית, נשאר איתנו לתמיד. כשנפגשנו, נסיה נראתה לנו כל כך מבוגרת. בת 45 היתה בפתח שנת הלימודים תשכ"ג...על סף יום הולדתה התשעים ותשעה היא נפרדה מאיתנו, השבוע.

זה למה

יהושע גרוסמן, הזכיר בלוויה את קולה הערב של נסיה בשירת תנועת הנוער "גורדוניה". שניהם, הינם מאחורני המייסדים של ניר עם. כמה שנים לאחר שעלו ארצה, הם הקימו, בט"ו

בשבת תש"ג, 1943, את קיבוץ ב"אתר המים והבטחון" של היום, על גבעת הכורכר הצופה פני בית חנון. כעבור מספר חודשים, כשעברו "לנקודה החדשה", טמנו באבן הפינה של הבניין הראשון מגילת קלף ובה השורות הבאות: "בעצם ימי הזעם והאפילה, ימי דם ודמע לעמנו הנדרס בכל ארצות תבל, הננו יוצקים יסודות לבניין ראשון למשק, אשר נשבענו להקים על פני גבעות הדרום השבות לתחייה. בניין, יצירה, אחווה ושלווה - ערכים אלה ישמשו כמלט ליסודות בנינו העתיד לקום פה. ביום זה תהא תפילתנו ומי ייתן וישמש משק זה בית להמוני האחים הנמקים שם בגיטאות וביערות אפלים, עת יגיחו ממחבואיהם, ביום בו תזרח גם להם שמש הגאולה. מי ייתן ויהיה משק זה מקום ליצירת ערכים אנושיים חברותיים, ערכים של חיי עבודה בריאים, מסר לעולם חדש שיוקם."

זה נוער זה!

שלושה דורות עברו מאז והמנגינה, למרות כל מה שנדמה לכם, נשאר...אם מקשיבים היטב. בדף הפייסבוק של הנוער העובד והלומד נכתב: "בסוף שבוע האחרון נפגשו מדריכי [קו שער הנגב](#) וקן אשכול להשתלמות מד"צים, הנה דבר המש"ציות, נגה וגאיה מקיבוץ מפלסים, בטקס הסיום: "אנחנו חיים בעולם לא כל כך פשוט, ולא חסרים מקרים של חוסר צדק, אלימות וגזענות. אנחנו קוראות לכם, בתור מדריכים, לקחת חלק אקטיבי ולפעול, עם כל הידע שרכשתם בחצי שנת הדרכה הזאת והיום בהשתלמות ופשוט לדבר על זה, בינכם, עם החניכים שלכם ועם החברים שלכם. תגידו מה לא בסדר, תחלקו את דעתכם. אל תתנו ל"מגניבות" או לשתיקה לעצור אתכם. אל תחששו להשמיע את דעתכם בביתם, בקיבוצים ובבתי הספר. אנחנו לא מקבלים גזענות, אנחנו לא מקבלים אלימות, אנחנו מוכנים לעזור אחד לשנייה ואכפת לנו. תעצרו לחשוב מה הערכים שלכם בחיים ובמה אתם מאמינים ואת כל אלו תעבירו אל החניכים שלכם כי כולנו נהיה הדור הבא של החברה הישראלית, שלכל אחד יש מה להגיד עליה אז ביחד נוכל להפוך את המקום הזה לקצת יותר טוב ומקום שנעים ורוצים לחיות בו".

דרום פרייר

[תואר שני בבטחון לאומי ומדיניות ציבורית](#). זה מה שניתן לרכוש, למשל, במכללת ספיר, בסמסטר האביב, שיפתח בקרוב. המסלול נועד לתרום לטיפוח מנהיגות מתקדמת ואיכותית, המתמחה בעיצוב ויישום מדיניות הביטחון הלאומי של ישראל במובנה הרחב. התכנית מותאמת לנבחרת של תלמידים ותלמידות, בעלי מחויבות לתרום מכישוריהם וניסיונם למען חברה בטוחה וטובה יותר. עם חברי הסגל של התכנית נמנים מומחים בולטים בתחומי המינהל והמדיניות הציבורית, הביטחון הלאומי, הכלכלה, האתיקה והמשפט מהמחלקה למנהל ומדיניות ציבורית במכללה האקדמית ספיר ומהמכון למחקרי ביטחון לאומי. למה אני מספר לכם את זה? כי בין הנרשמים למסלול החדש הזה אין לנו תלמידים מהדרום. לא חבל?

ומה בכפר?

"נדבר" של כפר עזה מספר השבוע על עשרות מתנדבים בפעילות הציבורית ביישוב, על דליה מצליח שחוגגת 80 (אין מצב!), על אורי אפשטיין (קמ"ן בכיר שפשט מדים ונהיה מזכיר קבוץ) שעשה את "איש הברזל בהרי אילת ומפרצה (ונשאר בחיים). ועוד. בין הדפים, גיליתי שהמורה שלי לחינוך גופני בתיכון, פיצו (יצחק מור/דקוביץ), זכה בחודש שעבר לעיטור הכבוד של הפועל: "לאיש כפועלו", על שנים של תרומה לקידום הספורט בישראל. בין השאר, כיהן פיצו כיו"ר איגוד ההתעמלות, וחבר הוועד האולימפי, חבר נשיאות התאחדות הספורט ונשיאות איגוד ההתעמלות האירופי. רשימה חלקית. סקופ: לפני 35 שנים זכה קלמן, אבא של פיצו, בעיטור זה ממש.

חג האילנות - למה דווקא בחורף?

תאגיד השידור בהקמה, "כאן", מייצר דברים יפים; אחד מהם היא סדרת הכתבות בנות דקותיים עם עודד הרוש. צפו באחת המוצלחות בהן, שבחסות החג מחברת את החקלאות, רש"י ואורך הרוח, שכל כך חסר לנו כאן [: https://www.youtube.com/watch?v=ThG71lvTzJE](https://www.youtube.com/watch?v=ThG71lvTzJE)

ניצן שלנו, שלומדת כעת לבחינות הסמסטר בפזיזותרפיה, שולחת הביתה אתנחתא פיזיולוגית - לירית, משורתיה של משורת חדשה (ראו ב HEADSTART):

שכבות / אמה שם-בה אילון

יד על הגב.

כמה מפתיעה יכולה להיות יד על הגב

כמה מפתיעה יכולה להיות יד המנחת על הגב ברכות.

כמה מפתיע יכול להיות גב כשמנחת עליו יד ברכות.

כמה מפתיע יכול להיות הלב.

כשמנח על גבו גב.

ועל גבי הגב מנחת יד.

ועל גבי היד מנחת רכות.

ועל גבי הרכות מנחות מחשבות טובות מאד

שבת שלום וט"ו בשבט שמח, אלון